

midterste Del, skulde være tagne 2 Gange, og spørger man, hvorledes det kan være gaaet til, lyder Svaret, at den Gang, man begyndte paa Kontrollen, havde man ikke sine Sager helt i Orden, og paa den Maade kan det være gaaet til, at Fisken er talt paa Stedet, og saa er der sejlet med den til den nordligste Del, og der er Fisken talt med paa ny. I alt Fald har denne Forklaring staaet i et af Ringkøbing's Blade uden at være bleven modsagt. Det er længe siden, det har staaet der, og jeg vilde ikke stole paa denne Angivelse alene og gik derfor op til Fiskeriinspektionen paa Islands Brygge, henvendte mig til Direktøren og spurgte, hvorledes det forholdt sig, og han svarede: Jeg tør ikke modsige denne Angivelse, for jeg ved godt, at der i Begyndelsen er sket nogen Uregelmæssighed. Men Sagerne ere nu bragte i Orden, og vi skulle for Fremtiden nok kunne forsvare vore Tal. Jeg refererer kun og overlader altsaa ganske til ærede Medlemmer, hvorledes de ville dømme om dette Spørgsmaal. Men dersom jeg kan trække de 54,153 Kr. fra, bliver der altsaa tilbage et Merudbytte af 54,772 Kr. i 1910 mod 1908.

Det er nu rart at have Balance, og jeg kunde ogsaa meget let skaffe Balance paa dette Punkt, for samtidig med, at man gravede Kanalen ved Hvide Sande, var man saa god at love, at dersom det var muligt — jeg tror, man brugte det Udtryk: at dersom det stod i menneskelig Magt —, vilde man ogsaa holde Udløbet ved Nymindegab aabent, og dertil blev der bevilget en Sandsuger. Man var ganske vist uheldig med den, jeg fraraadede ogsaa at købe den, for det var en, som Entreprenøren havde brugt, da han gravede Kanalen ud, og som han ikke kunde bruge mere, og jeg mente, at Staten saa heller ikke kunde bruge den. Nu har det ogsaa vist sig, at den var ikke halvt saa god som den Sandsuger, der oprindeligt var bestemt til at have sit Stæde der nede, men som nu ligger ved Ringkøbing. Men paa Finanslovsforslaget for i Aar ville de Herrer kunne finde, at der er budgetteret en Udgift paa 52,846 Kr. til Driften af den Sandsuger, som ikke dur. Naar jeg trækker dette Tal fra de 54,000, er jeg omtrent ved Balancen. Tager jeg med, hvad Opmaalingerne have kostet derovre, maa jeg først sige, at det ikke er let at tænke sig, hvor meget de have kostet. Disse Opmaalinger foretages af mange Mennesker paa forskellige Steder. Det

er vistnok nødvendigt at foretage dem, men at de koste Penge, er sikkert nok. Men lægger jeg saa dem til, faar jeg Balancen. Alene for at give Dem et Begreb om Opmaalingerne, vil jeg her vise et Kort, der er vrimlende fuldt af Streger, Tal og Punkter; det er en Opmaaling af Hvide Sande-Kanalen, som er foretaget for et Par Maaneder siden. Kanalen var oprindeligt beregnet paa at have en Bredde som den, der er angiven mellem de to røde Linier paa Kortet, men nu er den bleven meget mere end dobbelt saa bred, som De kunne se af de mørkt optrukne Linier.

Nu bliver Spørgsmaalet: Har da Landbruget vundet noget ved Gennemgravningen ved Hvide Sande? Nej, der er man enig om, at der er tabt paa hele Linien. Nogle sige ganske vist, at Grunden til, at Engene ere blevne saa daarlige derovre, er Frost i Maj Maaned i Aar. Men jeg vil nødig have, at Landmændene skulle udtrykke sig saaledes. For, mine Herrer, Værngene og Tipperne og Nebelmarksken og Skern Aa-Engene have alle ligget der 100 Aar, før Hvide Sande-Kanalen blev gravet, men de have aldrig været saa daarlige som i Aar, og tro de Herrer, at det ikke i de sidste 100 Aar har frosset lidt i Maj Maaned? Jeg tror ikke, at saadant noget gaar i Landboerne, de tro ikke paa, at der ikke har været Frost i Maj Maaned i de sidste 100 Aar, og at det nu netop har frosset, efter at vi have faaet Hvide Sande-Kanalen. Meget snarere bør man tro paa de Tal, der ere opgivne af Fiskeriinspektøren paa Islands Brygge.

Naar man saa siger: Der er fanget en Mængde Aal, og de ere ikke indførte i Kontrollen, vil jeg dertil bemærke: Der er fanget en Del Aal, men Aalefiskeriet er meget forskelligt i de forskellige Aar, for det beror paa mange forskellige Ting, saasom Klima, Temperaturforhold o. s. v. Rigtig klar over Aalens Levesæt er man vel neppe, men der er nogle, der ere det mere end andre, og jeg har derfor søgt at faa lidt Kundskab derom hos saadanne Folk, og de sige — det er særlig det ærede Medlem fra Ærø (Frederiksen), der har beskæftiget sig dermed —, at disse Aalevandringere ikke ere saa nemme at følge, men det menes, at Aalene gaa ind f. Eks. i en Fjord og søge op i Aarne og paa Engene, i Grøfter o. s. v. Men forinden Aalene blive til Blankaal, hengaar der saadant noget som 7 Aar. Hvad vil det saa sige, at de blive til